

2 VLAKS

Nog steeds vergissen de studenten in Groningen zich wel eens; is het nu Edzard of André die ze voor zich hebben? De tweelingbroers lijken sterk op elkaar en hebben veel aan elkaar, maar zijn wel degelijk aparte personen.

TEKST: ANNE DOELEMAN • FOTO'S: JAN DE GROOT, AMSTERDAM

Tandarts, docent en broer

EDZARD OLDENZIEL (59)

“Een broer op wie je kunt bouwen”

"Ik had samen met mijn vrouw Hieke en een collega een praktijk in Surhuisterveen, tot Hieke in 2007 plotseling overleed. Toen ben ik gestopt met de praktijk, daar waren te veel herinneringen aan haar. Vanaf 2009 ben ik, om het leven weer op te pakken, drie dagen als klinisch docent bij het Centrum voor Tandheelkunde en Mondzorgkunde in Groningen gaan werken. Het is een vrolijke, sociale toestand met al die studenten. Ik wilde bewust een omgeving zoeken waar je veel mensen ontmoet. Ik heb goed contact met de studenten en blijf vaak nog een biertje drinken. Door mijn enthousiasme werkt mijn broer er nu ook. André en ik waren altijd een echte identieke tweeling, met dezelfde kleren aan. We werden niet altijd als aparte personen beschouwd. Er zijn wel verschillen: ik ben iets drukker, extravert. Maar mensen vergissen zich nog steeds vaak. Toen ik met Hieke drie maanden naar Nieuw-Zeeland ging, verving hij mij in de praktijk. De assistent vertelde dan aan patiënten dat er een vervanger was voor tandarts Oldenziel. Als ze vervolgens André zagen, dachten ze dat ik toch op de praktijk was. En ik heb wel eens bij André geassisteerd. Dat vonden patiënten wel grappig, twee identieke figuren boven hun hoofd. André was er voor mij toen Hieke overleed, dan hilde ik in zijn armen. Hij is echt een broer op wie je kunt bouwen."

Tandarts, docent en broer

ANDRÉ OLDENZIEL (59)

“Goed dat hij niet in de rouw is blijven hangen”

"Onze vader was tandarts en heel enthousiast over zijn vak. Edzard en ik wilden beiden tandheelkunde studeren, maar hij werd ingeloot en ik niet. Toen heb ik op een collegekaart voor theologie wel de colleges tandheelkunde met hem mee gevolgd. Mijn broer zakte het eerste studiejaar en zo konden we na een jaar samen opnieuw beginnen. We woonden ook samen, in een appartement dat onze vader voor ons had gekocht. Vroeger werden we niet bij onze namen genoemd, zoals onze andere broers, maar waren we 'de tweeling'. Ouders van tweelingen zou ik tegenwoordig adviseren hun kinderen niet identiek te kleden, je moet ook je eigen identiteit ontwikkelen. Mijn broer is iets assertiever, iets pittiger. Serieuzer ook, ik ben iets meer van de humor. Mijn broer heeft mij warm gemaakt voor de universiteit. Daar werk ik nu een dag per week, heel leuk zo met collega's en studenten. Edzard en ik leiden andere levens; zo heb ik een druk gezin en heeft hij geen kinderen. Maar we hebben een goede relatie. We gaan ook elk jaar, samen met een collega, een week wandelen in de bergen. Ik heb me wel zorgen om hem gemaakt in de periode dat zijn vrouw overleed. Ik ben heel blij dat hij nu weer een fijne vrouw heeft. Ik vind het heel goed van hem dat hij niet in de rouw is blijven hangen, dat hij ervoor heeft gekozen verder te gaan met het leven."

NEDERLANDS TANDARTSENBLAD > 27 februari 2015